

en els programes que presenten. El cas de Salvador Barber, amb els seus esforços per tal de dotar al seu valencià d'una flexibilitat que no té i que per tant finalment sempre se li trenca, n'és la prova més patètica.

PRODUCCIO ALIENA:
MAJORIA EN CASTELLÀ

Malgrat que la major part de les sèries comprades a les productores europees i americanes són emeses en la versió doblada al valencià, 16 enfront de 10, (en uns doblatges que han millorat la seua qualitat molt ràpidament fins a aconseguir un bon nivell estàndard), el fet real és que el minutatge de les sèries en castellà supera el de les doblades al valencià en més de sis hores d'emissió.

La proporció entre els llargs metratges s'acosta més al 50% per a cada llengua; encara que, per exemple, en la setmana en què hem fet l'estudi s'anunciaren sis pel·lícules, entre les quals només dues estaven doblades al valencià, i en la relació de films previstos per al mes de gener n'hi ha tretze en versió valenciana i divuit en versió castellana.

Quant a la publicitat, responsables del departament comercial de TVV han indicat a EL TEMPS que "els anuncis de l'any passat corresponien a empreses que ja els tenien fets i que no els doblaren al valencià perquè l'any ja finalitzava i esperaren a la pròxima campanya però la tendència per al 90 és incrementar la presència del valencià. Nosaltres oferim un servei gratuït de traducció a les empreses que ho desitgen".

Durant el primer trimestre d'emissions, la major part dels encara escassos anuncis apareixen en castellà, fins i tot en el cas d'empreses totalment valencianes com ara Mercadona, dels germans Roig. Això resulta especialment condicionant en els casos en què, en mig d'una pel·lícula en castellà, apareixen tot un seguit d'espots també en castellà. Quan, al cap d'hora i mitja, apareix un locutor parlant en valencià, l'espectador no pot evitar un sobresalt, d'aquells que fan recordar la reconvertida AITANA en els seus moments més esquizofrènics.

Més enllà dels tristos percentatges, el que queda qüestionat és la credibilitat del mateix projecte de la TVV com a eina de potenciació de l'ús del valencià. Una condició que figura expressament en el seu estatut de creació i que, ara per ara, sembla haver passat a un perillós segon pla.

Jordi Sebastià

Rafael Cano, director de TVV

"No tota la televisió hauria de ser en valencià"

Moltes de les produccions alienes que emet TVV continuen emetent-se en versió castellana, ¿quines són les raons per les quals no es doblen al valencià?

-Principalment perquè es compren a la Federació de Televisions Autònòmiques, que fa una versió prèvia en castellà. També hem de dir que hi ha dificultats a l'hora de trobar gent per als doblatges en valencià, perquè crear una estructura d'empreses de doblatge no és cosa de quatre dies i ací tot el que hem doblat ha estat al valencià. De tota manera, des del principi teníem clar que hauria un percentatge de programes que eixirien doblats al castellà, que no tota la programació seria en valencià, encara que la tendència és augmentar la presència d'aquesta llengua.

-La direcció de Canal Nou va manifestar temps enrere que tots els programes de producció pròpia serien en valencià, això no obstant, al Tal com show i en el programa Targeta de Visita, les entrevis-

tes són majoritàriament en castellà, fins i tot amb entrevistats que parlen valencià, com ara Vicente Parra, ¿per què?

- Que un personatge parle valencià o no no és primordial ni condició sine qua non a l'hora de triar-lo. El programa es desenvolupa en la llengua en la qual es troba més còmode l'entrevistat. Hem de tenir clar que trobar gent per a entrevistar en valencià arriba a ser difícil i no es pot vetar la gent pel fet que no parle valencià. Molta gent, fins i tot valenciana, s'expressa millor en castellà i es troba millor així davant de les càmeres. S'ha de valorar la intenció. Els programes, en principi, són en valencià; però cada cas, com t'he dit, depèn de l'entrevistat.

-Hi ha prevista alguna mesura per a incrementar la presència del valencià en el futur?

-No hi ha res concret, però la tendència és clarament la d'anar incrementant el percentatge de programes estrangers doblats al valencià.